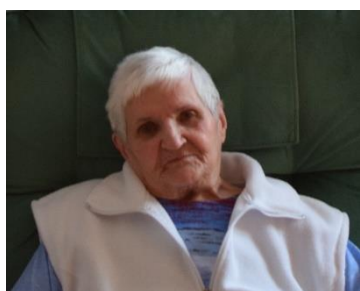

ŽIVOTOPIS

Marian Karešová - Narodila se v severní Francii ve městě Avion nedaleko velkého města Arras. V roce 1940, kdy byla paní Karešová ve 4. třídě, vtrhli do Francie němečtí vojáci. Němečtí vojáci byli velmi suroví vůči školákům i místnímu obyvatelstvu. Ve škole byli nuceni zpívat německou hymnu místo křesťanských modliteb. Roku 1943 Němci postříleli tři její spolužáky kvůli pomoci partyzánům, paní Karešová a zbytek školy byl nucen se na tento akt dívat. V roce 1944 se američtí vojáci vylodili v Normandii. Kvůli tomu nemohla dokončit osmou třídu. Po válce dokončila tříleté gymnázium a vystudovala dva roky medicíny. Poté pracovala 12 let jako lékárnice. Ve dvaceti letech chodila do tanečních, kde potkala polského pianistu, za kterého se později provdala. Narodily se jim dvě děti. V šedesátých letech jejího manžela deportovali do Polska za údajné šíření komunismu ve Francii. V roce 1962 rodiče jejího manžela napsali dopis, že manžel je vážně nemocný a že má dovézt léky. Paní Karešová tedy nakoupila potřebné léky a vydala se s dětmi do Polska. Neuměla ani řeč ani polským způsobům. Jenže polské úřady jí zabavili doklady, tudíž nemohli vycestovat zpět. Bydleli u rodičů jejího manžela a pracovala jako sanitářka. Po půl roce její manžel umřel. Od SNB dostala nabídku pracovat v Československu v čokoládovnách u Lomnice nad Popelkou, kde pracovala

10 let jako vedoucí internátu. V osmdesátých letech se znovu provdala, vzala si pana Kareše. Pan Kareš po třinácti letech manželství zemřel. V roce 1991 a 1992 pracovala jako tlumočnice při privatizování čokoládoven. Ve výrobě čokoládoven pracovala až do roku 1997. Poté pracovala dva roky na LDN v Lomnici. Po roce 2000 si podala žádost do domu s pečovatelskou službou v Lomnici nad Popelkou, kde byla 17 let. V lednu 2017 si nešťastně zlomila krční obratle, to byl impuls k tomu, aby dala zlikvidovat celý pokoj, věci rozdali na charitu, jen její osobní věci si nechala a přestěhovala se do domova seniorů v Semilech. A její moudro na závěr je: „ Učit se, učit se, kolik jazyků znáte, tolikrát jste člověkem“.